

N:o 7.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.

Telefon: Vasa 619.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 1 April 1897.

Expedition: Kungstensgatan 56.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.

Annonspis 20 öre pr petitråd.

17:e Årg.

Aulinska kvartet- tens jubileum.

Det var en högtids-
stämning den 16
mars uti Veten-
skapsakademiens full-
satta hörsal, då Aulin-
ska kvartetten med sin
sista kammarmusiksoaré
för denna säsong firade
ett dubbelt jubileum.
Kvartetten gaf då i
samma lokal sin 50:e
konsert, och ett decen-
nium hade förflutit se-
dan den första, hvilken
gafs den 25 januari
1887. Programmet vid
denna utgjordes af Men-
delssohns stråkkvartett
i A moll, Emil Sjögrens
sonat nr 1 för violin
och piano samt Beetho-
vens stråkkvartett i C
dur, op. 59 nr 3. Den
50:e konsertens program
innehöll samma sonat af
Sjögren, föregången af
Beethovens stråkkvartett
i E moll, op. 59 nr 2,
och efterföljd af Schu-
manns pianoquintett i
Ess dur, op. 44.

Den energiska, för-
tjenstfulla verksamhet,
Aulinska kvartetten ut-
öfvat under dessa år
med att låta den ädla
kammarmusiken i vår
hufvudstad komma till
sin rätt och blifva lika
allsidigt representerad
som den varit af kvar-
tetten talangfullt fram-
förd, syntes af denna
aftons åhörare till fullo
erkänd, derom vittnade
den mer än vanliga lif-

Tor Aulin.

Chr. Sandqvist.

Vilh. Stenhammar.

Berndt Carlson.

Axel Bergström.

ligheten i bifallsyttrin-
garne, de många inrop-
ningarne efter soarens
slut och den praktfulla
lagerkrans, som efter
Sjögrens genom hrr Au-
lin och Stenhammar yp-
perligt återgifna sonat
öfverräcktes åt kvartet-
tens förste man, hr Au-
lin — förste icke blott
som principalviolinisten
uti utan och som grund-
läggaren af kvartetten,
som därför med skäl
fått bära hans namn.
En fin uppmärksamhet
visade hr Aulin vid mot-
tagandet af denna krans,
då han upphängde den
på notställaren, som upp-
bar den nyss spelade
sonaten af Sjögren, åt
hvars tonsättaretalang
han dermed egnade en
vacker hyllning.

Äfven vi ha velat fira
detta dubbla jubileum
med att införa en por-
trättgrupp af kvartettens
medlemmar — rättare
kvintettens, sedan hr
Stenhammar blifvit in-
förlifvad med kvartetten
som »femte man» i spe-
let. För fem år sedan
presenterade vi också
här en porträttsamling
af kvartettens medlem-
mar, men sedan dess
har en förändring in-
träffat i dennas samman-
sättning, derigenom att
hr Sandqvist nu öfver-
tagit sekundviolinen efter
den 1894 aflidne Edvin
Sjöberg. Alla kvartet-
tens medlemmar tillhöra,
som bekant, kungl. hof-
kapellet.

I den uppsats, som åtföljde porträttgruppen i Svensk Musiktidning 1892 nr 8, gjordes några betraktelser om kammarmusik i allmänhet och äfven öfver verksamheten i vårt land på detta konstområde, hvarjemte något utförligare biografiska teckningar bifogades quartettmedlemmarnes porträtter. Vi få därför hänvisa till denna uppsats och göra nu endast en kortfattad rekapitulation af de biografiska notiserna. Vid införandet af hr Vilhelm Stenhammars porträtt i nr 2 af vår årgång för 1895 lemnades också en vidlyftigare redogörelse för hans lefnad och musikaliska verksamhet, än som nu beträffande honom kan meddelas.

Tor Aulin är född i Stockholm den 10 september 1866 och växte upp i ett musikaliskt hem. Hans fader, lektor Aulin, var en god violinist, och hans moder, född Holmberg, tillhörde en musikalisk släkt. Tidigt röjande musikanlag började han 1873 undervisas i violinspelning af fröken Anna Lang, sedan af hr Const. Gellrich och vann om våren 1877 inträde vid konservatoriet. År 1881 fick han ensamt egna sig åt musiken och anställdes i Dramatiska teaterns orkester. I dec. 1883 slutades kursen vid konservatoriet, der han hade Joh. Lindberg till lärare i violinspelning och af Conrad Nordqvist åtnjöt undervisning i harmonilära. Det bereddes honom nu tillfälle att resa till Berlin och fortsätta studierna för den utmärkte violinkonstnären Emile Sauret, som hört honom under sitt besök här sistnämnda år. Hos honom studerade han nu ett par år. Hemkommen lät han första gången höra sig i november 1886 på första symfonikonserten i Berns' nya salong och spelade påföljande år Max Bruchs violinkonsert å en kungl. teaterns symfonikonsert. År 1888 inträdde han som konsertmästare i den af hr Andr. Hallén bildade orkestern, som konserterade i den nya Sveasalongen och spelade å första invigningskonserterna Mendelssohns konsert. Samma år lät han höra sig i Köpenhamn på musikfesten vid den stora utställningen der, uppträdde äfven på Tivolikonserter och spelade derefter i Kristiania, i Petersburg och om hösten 1891 jemte Emil Sjögren i Finland. I den norska äfvensom i danska huvudstaden har han flere gånger uppträdt liksom i åtskilliga svenska städer med eller utan sina quartettkamrater. I november förra året besökte hr Aulin Dresden och vann der stort bifall både som violinvirtuos och komponist med sin sista konsert för violin och orkester, först spelad här en månad förut å en af kungl. operans konserter. I slutet af januari detta år uppträdde, såsom förut blifvit nämnt, Aulinska quartetten första gången i Köpenhamn. Hr Aulin blef 1889 konsertmästare i hofkapellet och 1895 ledamot af Musikaliska akademien. Sist-

nämnda år ingick han äktenskap med den framstående pianisten fru Ida Åqvist född Hjort.

Såsom komponist har hr Aulin framträtt med flere saker för vio'in, deribland tre konserter med orkester (G moll, A moll och C moll), en sonat för violin och piano (D moll), transkriptioner af Sjögrens sånger m. m. samt äfven sånger och pianostycken, alla vittnande om grundliga studier och framstående kompositionstalng.

Christian Sandqvist, sekundviolinisten i quartetten, är född i Stockholm den 19 augusti 1860. Fadern var hautboist vid Vestgöta regemente. Vid nio års ålder började han sina musikstudier, vann 1872 inträde vid konservatoriet i violinklassen, der han hade E. d'Aubert och sedan Johan Lindberg till lärare; han åtnjöt derjemte undervisning på oboe och klarnett. År 1878 anställdes han som altviolinist i k. hofkapellet och uppflyttades der 1885 till första violinstämman, hvilken anställning han fortfarande innebar. I Aulinska quartetten började han medverka redan 1893 under Edv. Sjöbergs sjukdom och blef sedan, som sagdt, hans efterträdare i densamma. Hr Sandqvist har äfven låtit höra sig som solist och vid flera tillfällen medverkat som oboist i hofkapellet.

C. Axel Bergström, quartettens altviolinist, är född den 3 februari 1864 i Garpenbergs församling af Falu län och erhöi sin första undervisning i violinspelning af direktör Hedin i Säter. Han blef 1879 anställd som »spel i nummer» vid Dalregementet och år 1880 genom direktör J. Kjellbergs välvilja satt i tillfälle att komma till Stockholm och studera violinspelning för konsertmästaren Joh. Lindberg, vann om hösten samma år inträde i musik-konservatoriet och erhöi der efter avslutad kurs 1886 akademiens jeton. Sedan 1882 är hr Bergström anställd som altviolinist i k. hofkapellet. Hr Bergström aflade militärmusikdirektörs-examen 1885, antogs 1888 som musik-anförare vid Uplands regemente och erhöi 1890 utnämning som musikdirektör.

Berndt Carlson, som sköter violoncellen i quartetten, är född i Stockholm den 5 november 1854. Vid ännu ej fylda 10 år kom han till kanonierkåren som hornblåsare men tog afsked från flottan 1875. Vid 20 års ålder kom för första gången en violoncell i hans hand. 1875 på våren provade Carlson för inträde i musikkonservatoriet och spelade der en tid för Gehrman men afbröt studierna samma år för att medfölja en svensk messingssepekt, som konserterade utomlands i Finland, Ryssland och Tyskland. Återkommen året derpå om hösten återtog han den bortlagda violoncellen. Gehrman var nu död, och Andersen hade efterträtt honom som lärare i violon-

cellklassen. Han sökte å nyo inträde i akademien och spelade för Andersen till vårterminen 1880.

År 1878 antog Carlson plats som cellist vid dåvarande Nya teatern, der Henneberg anförde orkestern; han stannade der till 1880, då han erhöi ordinarie plats i k. hofkapellet, som han sedan oafbrutet tillhört. Under den tid Jean Tolbecque vistades i Stockholm (1880—82) utvecklade han sin talang ytterligare genom lektioner för denne, som vi minnas, utmärkte violoncellist och har äfven en tid åtnjutit undervisning af professor Franz Neruda.

Vilhelm Stenhammar, son af den som komponist bekante arkitekten P. U. Stenhammar och hans maka, född Rudenschöld, är född den 7 februari 1871 i Stockholm. Efter genomgångna sex klasser i elementarskolan egnde han sig vid 17 års ålder åt pianospelet, som han ett par år förut börjat idka, och studerade detsamma under Rich. Anderssons ledning. I komposition hade han till lärare Emil Sjögren, Josef Dente och Andreas Hallén samt absolverade 1890 organistexamen i konservatoriet med betyget berömlig i huvudämnen pianospelning, harmonilära och orgelspelning, i hvilket sistnämnda ämne han hade Aug. Lagergren och Vilb. Heintze till lärare. Med år 1892 började han offentligt göra sig bemärkt som musiker. På k. operans första symfonikonsert i nuvarande lokal vann han stort bifall med sitt utförande af Brahms D-moll-konsert, och hans första större komposition, »I rosengården», för soli, kör och orkester, gafs strax derefter på Filharmoniska sällskapets konsert den 16 februari. I april samma år gaf han en konsert i Vetenskapsakademiens hörsal, då tre solosånger af honom, »Ballad», »Aftenstemning» och »Lokkeleg», utfördes, och i oktober reste han till Berlin att studera pianospelet för professor Barth. Derifrån återkom han sommaren 1893. Sedan dess har hr Stenhammar ofta låtit höra sig offentligt, och det allmänna omdömet om hans pianospel är att det icke blott är artistiskt utan — hvad mer är — genialiskt. Herr Stenhammar kan också räknas bland våra främsta nu varande komponister, och har som sådan väckt stor uppmärksamhet i Tyskland med sin pianokonsert, som han sjelf der spelat, äfvensom med sina stråkvartetter. Utom förträffliga sånger och pianostycken har han skrivit den vackra balladen »Florez och Blanzeflor» för baryton och orkester samt operan »Gildet paa Solhoug» med Ibsens text, ett verk, hvars första uppförande vi motse med intresse. För den blifvande stora utställningen här i sommar har åt hr Stenhammar förtrofts att skriva invigningsmusik. Vi erinra till sist om de intressanta musikafnär, som hr Stenhammar och den utmärkte pianisten

Knut Bäck anordnade under sistlidna och näst föregående år i Vetenskapsakademiens hörsal.

Till slut må lemnas följande öfverblick, som Aulinska quartetten meddelat i tryck, af dess verksamhet under decenniet 1887—97.

Följande komponister hafva varit representerade:

Beethoven	med 16 verk och 20 uppföranden.
Brahms	» 13 » » 14 »
Haydn	» 9 » » 9 »
Mozart	» 9 » » 9 »
Norman	» 6 » » 6 »
Berwald	» 5 » » 6 »
Schumann	» 5 » » 8 »
Rubinstein	» 5 » » 8 »
Dvorák	» 5 » » 6 »
Mendelssohn	» 4 » » 4 »
Tschaikowsky	» 4 » » 5 »
Saint-Saëns	» 4 » » 4 »
Schubert	» 3 » » 5 »
Grieg	» 3 » » 6 »
Sjögren	» 2 » » 4 »

Valb. Aulin, Bach, Cherubini, Franck, Glass, Sgambati, Sinding, Smetana, Stenhammar och Svendsen, hvardera med 2 verk.

d'Albert, Tor Aulin, Knut Anderson, Ellberg, Fauré, Gade, Godard, Händel, Kiel, Lange-Müller, Thieriot och Verdi, hvardera med 1 verk.

Af svenska komponister hafva 13 manuskript framförts, nämligen: K. Anderson (quartett), Tor Aulin (violinsonat), Valb. Aulin (2 quartetter), Berwald (duo), Ellberg (quintett), Norman (2 quartetter, pianosextett och pianotrio), Sjögren (violinsonat nr 2) och Stenhammar (2 quartetter).

Utländska komponister, hvilkas kammarmusikverk för första gången blifvit presenterade för Stockholmspubliken, äro:

Tschaikowsky, Sgambati, Fauré, Sinding, Dvorák, Verdi, Lange-Müller, Smetana, d'Albert, Glass, Franck, Thieriot samt Rimsky-Korsakow, Liadov, Borodine och Glazounov.

Vid quartettens konserter hafva biträde lemnats af: pianister: fruor Åqvist-Aulin, Magnusson, Svedbom, fröknar Thegerström, Carlheim-Gyllensköld, Hwass, V. Aulin och Sigrid Petterson; hrr E. Sjögren, R. Andersson, Henneberg, Lundberg, Stenhammar och Schönbberger; violin- och alt-violinister: hrr Zetterqvist, Sundqvist, Sandqvist, Alfven, Ohlson, Nordqvist, Sörensen, Gellrich, Möller och Kjellström; violoncell- och kontrabasister: hrr Neruda, Borgstedt, Strandberg, Stanék och Smith; bläsinstrumentalister: hrr J. och A. Kjellberg, O. och F. Östman, Carlström, Alm-gren, Rydberg och Brunzell.

Samtidigt som hr Sandqvist efterträdde Edvin Sjöberg, hvilken deltog i quartettens stiftande, inträdde hr V. Stenhammar som ordinarie pianist.

Quartetten har utom Stockholm gifvit omkring 60 konserter i 30 städer; af dessa 10 i Upsala, 10 i Göteborg, 2 i Kristiania och 1 i Köpenhamn.

Vi hoppas att Aulinska quartetten med dess värdefulla biträde af hr Sten-

hammar som pianist icke skall förtröt-tas att föra kammarmusikens runor i vår hufvudstad och äfven utom den-samma. Men på samma gång måste vi uppmana vår musikaliska publik att understödja quartettens berömliga verk-samhet, genom talrikare abonnemang och besökande af deras intressanta soaréer. Så folkrik som vår hufvud-stad nu är borde Aulinska quartettens soaréer ständigt gifvas för fullsatt sa-long.

Ett föredrag om sångkonsten.

(Forts.)

Den musikaliska sakkunskapen om värdet af många sångstorbeter under den så beprisade klassiska tiden kan omöjligen ha varit af nå- gon djupare beskaffenhet; detta bevi- sas af klagomålen hos komponisterna i det 18:de århundradet. Den en gång så berömda Bernachi, den sagolika stjer- nan af bolognesiska skolan, som allt sedan fick gälla som en typ af oupp- hinnelig fullkomlighet, har efter Hän- dels utsago ej visat sig vuxen sina uppgifter. Han bragte operan »Parthe- nope» på fall och måste ersättas af Carestini. Såsom den mest prisade och röstbegåfvade sångare ansågs ju Fari- nelli. Äfven med denne arbetade Hän- del förgäfvos; ett djupare musikaliskt begrepp och en större förmåga kunde ej bibringas honom. Farinelli, som ge- nom omfånget och mäktigheten af sitt sångorgan väckte förvåning och beund- ran, betraktade konstverket blott som medel att visa röstens öfverlägsenhet. »Han hade intet uttryck, stälde endast fram sig själf; sångerna voro alltid bara till för hans skull» — Farinelli har ej haft något välgörande eller nå- got betydande inflytande på någon ton- sättare men väl ganska mycket skadat konsten. Han inskränkte sitt hela ma- terial redan nu till ett dussin arior. — Hur lågt Farinelli stod under Hän- dels konst och hur ringa hans under- byggnad var, uppenbarade sig redan vid hans första uppträdande på hofvet i England. Mot slutet af september kom han till London, då prinsessan Anna Maria ännu var i England. Pre- senterad vid hofvet och befäl att sjunga, lade prinsessan framför honom några favoritarior af hennes mästare. Burney berättar: »Farinelli omtalade också hur han hade sjungit vid Georg II:s hof för första gången, hvarvid den kungliga prinsessan af Oranien ackom- pagnerade på flygeln. Hon begärde då att han skulle sjunga från bladet två arior af Händel, som voro satta i en klav och med ett skriftsätt, hvarvid han ej var van». Det vill hela slö- sinnet hos en kastrat till att komma fram med den naiva bekännelsen att klaven (neonligen altklav) och skriftsätt

hindrade honom att sjunga Händels arior från bladet. Denne sångare var nu, såsom man uttryckte sig, säsongens herskande galenskap. Chrysander: »Händels lefnad». Äfven Mozart led grymt af sina tolkares musikaliska in- dolens. Raaf, den tidens bästa sän- gare af den bolognesiska skolan, ville ej sjunga quartetten i operan »Idome- neo» (kungens parti var komponerad för honom) hvilket han förklarade der- med att han sade: »non c'è da spianar la voce». Mozart klagar därför: »Så- dana saker förstår han inte alls». Om en annan berömd sångare skrifver Mo- zart till sin far: »Min molto amato dal Prato måste jag lära hela operan, ty han är icke i stånd att falla in med en aria så att det duger och har en ojemn röst. Hans stämma skulle ej vara så oäfvnen, om han ej körde ned tonen i halsen och strupen, för öfrigt har han alls ingen intonation, ingen metod — ingen känsla!» Det måste antagas, att vid kejserliga operan i Wien, då det gällde att uppföra »Figaros bröllop», inga medelmåttiga sångare, åtminstone ej sämre än dem man hade i Italien, blefvo använda. Men man känner att dessa sångare vid första uppförandet af den nämnda operan vägrade att sjunga och först gjorde det på kejsa- rens befallning under hotelse att an- nars hela personalen afskedades. Lika otillräckliga visade sig sångartisterna vid uppförandet af »Don Juan», i det operan genom dem gjorde ett grundligt fall och nästan bragtes i total misskre- dit» (Hauser). Så stod det till med sångstorbeterna af första rangen, och hur voro väl då de andra beskaffade!

Dessa få intyg om tillståndet i »den gamla goda tiden» må vara nog som bevis på, att det då helt säkert icke var så fullkomligt väl bestäldt med konsten. Visserligen har det då som nu funnits talanger och genier, som åstadkommo hvad bättre var, och hvilka ej af någon lärare kunde förderivas, men de ådagalägga blott att den all- männa regeln hade undantag. Den ita- lienska skolans väsen var godtyckligt; Mozart och den högre konstrigtningens representanter fordrade korrekthet i utförandet af sina verk. Dertill för- slog ej mer den dåvarande sångarens apparat, efter som denna var bestämd för virtuos- och fioriturväsen, men in- trängandet i konstverket var icke bruk- ligt. Dervid får man likväl betänka, att Händels och Mozarts tidigare ope- raverk till form och språk äro italiens- ka! De tänkande bland konstnärerna, såsom en Tosi, skattade ej högt sin tids sångare och lärare, hvilkas bild- ning ofta nog stod på lägsta grad. Man kan se detta af hvad som fordra- des för en konstnär att lära sig, och som skall i det följande omnämnas.

(Forts.)

Johannes Elmblad.

Kungl. operans nye regissör.

Den mycket debatterade regissörskrisen vid operan synes nu ha utan ifrågasatt direktörsbyte, vanskligt nog mot slutet af säsongen och med den stora utställningen i perspektiv, fått en lycklig lösning i utnämmandet af hr Elmblad till öfverregissör. Hr Elmblad, som senast i tre år verkat som sångare och biträdande regissör vid Stadtteatern i Breslau, tillträdde redan den 26 mars sin nya befattning här, då han efter att af kammarherre Burén ha presenterats för k. operans samtliga solister, kör- och balettkår, som infunnit sig å scenen, omedelbart började sin tjenstgöring med repetition till »Don Juan», som inöfvats till de nu pågående d'Andrade-föreställningarne.

Valet af hr Elmblad till operaregissör synes oss väl träffadt i betraktande af så väl hans vid utlandets stora scener under många år förvärfvade erfarenhet, som speciellt hans erkända förmåga och ådagalagda förtjenster om regien vid flere utländska scener. Vi hade tillfälle att i den biografiska uppsats om hr Elmblad, som var införd i nr 19 af denna tidnings årgång 1892, särskildt påpeka hans verksamhet som regissör vid Prag-operan och Lessing-teatern i Berlin der han, anställd vid Angelo Neumanns operasällskap, väckte mycken uppmärksamhet vid iscensättningen af »Cavalleria» och Webers »Drei Pintos» m. fl. operor. Hr Elmblad medför också till vår opera en framstående sångarkraft inom basfacket och tillhörde, som man vet, elitkåren i Bayreuth under sistlidne sommar.

Att ha återbördat hr Elmblad till fäderneslandet och dess främsta scen synes alltså kunna räknas vår operadirektör till ej ringa förtjenst.

Af Stadtteatern i Breslau tog herr Elmblad farväl den 19 mars, då han uppträdde i en af sina favoritroller, Falstaffs i »Muntra fruarna i Windsor» — äfven hos oss känd som en ypperlig prestation — och var då föremål för en formlig ovation med inropningar i mängd, kolossala lagerkransar och blombuketter. Tidningarne på platsen skänka honom de största lof-ord och beklaga hans afresa. »Vår publik», heter det i en af dessa, »ser

ogerna herr Elmblad skiljas från oss. Han var — en sällsynthet på operasenen — en tänkande, själskapande konstnär, som alltid visste att prestera någonting framstående; i dystra karaktärer, i synnerhet som Fafner, Hunding och Hagen var han öfverträfflig men rönt derjemte en liknande framgång i många komiska partier, exempelvis Falstaffs, som lämpade sig särdeles förträffligt för hans röstmedel och personliga individualitet. — Äfven

Johannes Elmblad.

som regissör har herr Elmblad gjort vår opera stora tjenester.» Bland de många operor han der med lysande framgång satt i scen må nämnas »Nibelungenring» i sin helhet, »Fidelio», »Muntra fruarna», »Kungen har sagt det», »Donna Diana», »Hugenotterna» och »Figaros bröllop», den sistnämnda, som det sägs, ett mästestycke i rococo-stil.

En kort biografisk resumé må tilläggas bilden af vår nye operaregissör.

Johannes Vilhelm Samuel Elmblad, son af lektorn vid Stockholms gymnasium P. M. Elmblad och hans maka, född Rappe, är född den 29 augusti 1853. Han hade till gudmor Jenny Lind, af hvars undervisning han sedan som yngling under någon tid fick njuta. Han gjorde sina första sångstudier vid Musikaliska akademien 1871—73 under Jul. Günthers ledning och tog äfven lektioner i orgel-

och pianospelning. Efter att en tid ha sjungit för Fritz Arlberg for han till Berlin och studerade der för sångmästaren Jul. Stockhausen, som sedan flyttade till Frankfurt am Main, dit Elmblad följde honom. Äfven för den berömda m:me Viardot-Garcia har hr Elmblad tagit undervisning.

Under vistelsen i Berlin väckte hr Elmblad rätt mycken uppmärksamhet såsom biträdande på konserter. Han uppträdde först endast som konsert- och oratoriesångare i Tyskland, Holland, Italien och England samt i Australien. Hans besök i denna världsdel föranleddes deraf, att han 1878 gifte sig med miss Maggie Menzies från Melbourne, en talangfull pianist, med hvilken han konserterade i hennes hemland och flerstädes i Europa. Detta äktenskap upplöstes sedan genom hennes frånfalle. Hr Elmblads håg lockade honom emellertid till scenen. Såsom operasångare har han varit engagerad i Dresden, Hannover, Hamburg, Berlin, Prag, Bayreuth etc. och äfven vid Metropolitan-operan i New-york, der han som Wagner-sångare uppträdde med hjeltetenoren Alb. Niemann, Lilly Lehmann m. fl. Som tolkare af baspartier i Wagners operor har han speciellt utmärkt sig. Om hösten 1887 gästade hr Elmblad vår operascen från den 20 september till den 6 oktober, hvarvid han uppträdde som Sarastro, Falstaff och kardinalen i »Judinnan» samt reste sedan till Amerika att tillträda ofvannämnda engagement. Återkommen besökte han hem-

landet, då han ingick äktenskap med sin nu varande maka, Sigrid Pettersen, känd som lycklig författarinna under signaturen »Toivo». Från hösten samma år var han engagerad vid kejsar. operan i Berlin. Sedan anställd i Prag åtföljde han 1889 Pragteaterns operensemble till Berlin och Ryssland, der han i Petersburg, Moskva m. fl. städer sjöng Wagner-partier. I december 1892 konserterade hr Elmblad här i Stockholm och sedan i landsorten samt gaf 1893 i mars ännu en konsert i Musikaliska akademien liksom äfven i mars året derpå. I maj 1894 gästade han å nyo vår operascen, då han sjöng landtgrefven i »Tannhäuser» och särskildt utmärkte sig som Marcel i »Hugenotterna».

Att här uppräknat alla de operapartier, hr Elmblad sjungit, skulle blifva för vidlyftigt. De stiga väl nu till eller öfver 80 talet.

Vi önska hr Elmblad uppriktigt välkommen till vår operascen, der vi hoppas han måtte finna en tillfredsställande verksamhet, liksom vi ha allt skäl att af denna vänta stort gagn för den samma.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. operan. Mars 16, 21. Teaterhistoriska föreställningar af Upsala studenter. — 17, 19, 24. Mozart: *Trollflöjten* (Papagena: frök. Ahlstedt, debut; Nattens drottning, Pamina: fru Östberg, frök. Thulin; drottningens tjänor: frökn. Karlsohn, Frödin, Hedgren; tre genier: frökn. Lindegren, Hallgren, Nilsson; Tamino, Papageno, Sarastro, Talaren, Monostatos, förste presten: hrr Lemon, Bergström, Sellergren, Lundqvist, Forsell, Grafström). — 18. v. Flotow: *Martha*. — 20. Massenets: *Navarresiskan* (Anita: fru Linden; Araquil, Remigio, Garrido, Ramon, Bustamente: hrr Bratbost, Nygren, Sellergren, Lundmark, Lejdström). *Blomsterbalett*. Adam: *Nürnbergerdockan*. — 21, 26. Gounod: *Faust* (Margareta: frök. Petrini; Faust, Mefistofeles: hrr Lemon, Söderman). — 22. Adam: *Alphyddan* (Betli: frök. Hallgren; Daniel, Max: hrr Lemon, Lejdström). Gluck: *Orfeus*. — 25. Verdi: *Aida* (Aida, Amneris: fru Östberg, Linden; Radames, Amonasro: konungen, Ramphis: hrr Bratbost, Lundqvist, Sellergren, Nygren). — 27. 3:e symfonikonserten. Beethoven: 1) Uvertyr till »Leonora», C dur, nr 3; 2) Violinkonsert, D dur (konsertm. L. Zetterqvist); 3) »Ah, perfido!», aria (fru Östberg); 4) Symfoni nr 5, C moll, op. 67. — 28. Thomas: *Mignon*. — 29. Bizet: *Carmen*. — 30. *Soaré* af fru Lotten Seelig-Lundberg. — 31. Massenets: *Navarresiskan*. Adam: *Alphyddan*.

Södra teatern. Mars 31. *Clairette i dragögläret*, vådevill-operett i 3 akter. Musik af Victor Roger, arr. af Bj. Halldén. (Clairrette, Berenice: frökn. H. Ohlsson, Gerda Nilsson; Vivarel, Gibard, Pépin, Cabarel, Michanet, Benoit: hrr E. Wagner, Åkerlund, Barklind, R. Wagner, Ander, Lambert).

Vetenskapsakademien. Mars 16. Aulinska kvartettens 50:e kammarmusikkonsert (säsongens 5:e och sista). 1) Beethoven: Stråkvartett, E moll, op. 59, nr 2; 2) Emil Sjögren: Sonat för violin och piano, G. moll, op. 19; 3) Rob. Schumann: Pianoqvintett, Ess dur, op. 44. — 18. *Pianoafton* af frök. S. Carlheim-Gyllensköld (elever). — 30. *Svensk romanskonsert* af hr Oscar Lejdström. Biträdande: fru Dagmar Möller, hr Vilh. Stenhammar.

Klara kyrka. Mars 22. *Konsertmatiné* af dir. Gustaf Hägg. Biträdande: frök. Alma Hulting, hrr konsertm. T. Aulin och violoncellisten Carl Pettersson, samt orkester, dirig. af hr Max Strandberg.

Maria kyrka. Mars 22. *Konsert* af Maria kyrkokör, dirig. af dir. Hugo Lindqvist; biträdande: frök. A. Piehl, dir. Alb. Lindström, hr Sven Kjellström.

Jakobs kyrka. Mars 28. *Konsert* af dir. Alb. Lindström. Biträdande: frök. Selma Ek, hr Tor Aulin.

Vid reprisen af »Trollflöjten» förekommo flere nya rolbesättningar, hvilka ej voro ogynnsamma för en god framställning af Mozarts odödliga mästerverk. Som Papagera hade frök. Ahlstedt sin 2:a debut, och hennes figur passade äfven här bra till rollen,

som för öfrigt sjöngs och spelades väl. Fröken Thulin var en god Pamina och Tamino väl representerad af herr Lemon, hvars utförande af första arian särskildt verkade mycket anslående. Hrr Bergströms och Forsells goda röster gjorde sig väl gällande i Papagenos och Monostatos partier. Något mer naiv framställning af naturbarnet Papageno och mera beherskad rörlighet hos Monostatos kan man väl vänta framdeles hos de ännu mindre scenvana framställarne. Fru Östberg var som vanligt en förträfflig Nattens drottning, hrr Sellergren och Lundqvist utmärkta som Sarastro och talaren; vackert klingade tärnornas och geniernas sköna trior. — Äfven »Alphyddan», Adams täcka och muntra lilla opera, framträdde fördelaktigt med sin nya rolbesättning: fröken Hallgren som Betli, hr Lemon som Daniel. Hr Lejdström har förut återgifvit Max, hans första debutroll i januari 1894, som skulle vinna på litet mera martialisk framställning.

Symfonikonserten med kompositioner af Beethoven med anledning af att hans dödsdag inträffade för 70 år sedan d. 26 mars, var en musikhögtid af första ordningen och fick under hr Nordqvists ledning det bästa utförande alltifrån den börjande härliga Leonora-uvertyren till slutnumret, den genialiska C moll-symfonien med sin af allvar, och humor blandade karaktär. I afseende på första satsens fyra inledningstakter kan ifrågasättas, om icke de tre åttondelarne framför fermaten borde spelas långsammare än nu skedde. Beethoven har själf yttrat om dem »So klopf das Schicksal an die Pforte», hvilket syns antyda särskild allvarigare vikt på dessa åttondelstoner. En ovanlig konstnötning beredde hr Zetterqvist åhörarne med återgifvandet af violin-konserten, ovanlig så väl derigenom att man sällan får njuta af hr Zetterqvists solospel som och genom det mästernskap han utvecklade i konsertens utförande, och hvilket framträdde i den mest klockrena och sköna ton hos det ypperliga instrumentet, i konstnärlig uppfattning och teknisk fulländning, speciellt hvad den öfverlägsna drillen beträffar. Publiken hyllade också Z. med inropningar, som flerfaldigt upprepades. Ett briljant nummer var likaledes fru Östbergs återgifvande af den svåra, något långa, konsertarian »Ah perfido!» Världigt firades sålunda den store tonsättarens minne.

Aulin-kvartettens jubileum ha vi på ett annat ställe i dagens nummer omnämnt. Soarégifvarne öfverträffade sig sig själfva i utförandet af såväl Beethovens på skönheter rika stråkvartett som Schumanns välbekanta, alltid fängslande pianoqvintett och ej minst i den con amore utförda Sjögren-sonaten. Särskildt beröm förtjenar hr Stenhammars pianospel, understödt af Malmsjöflygelns vackra, fylliga ton.

Hr Oscar Lejdström beredde sina

talrika åhörare en intressant afton med sin svenska historiska romans konsert. Gamle Roman (1694—1758) och Ahlström (1756—1835) fann man kunna fägna äfven nutida öron med sångerna »Täcka bräde» och »Sommarnatten». Geijer och Lindblad kommo derefter med »Den nalkande stormen» och »Brudfärden», så följde de vackra duetterna »Aftonen på sjön» af Josephson, »Gossen och fjäriln» af Svedbom, sjungna af hr L. och fru Dagmar Möller, som sjöng solo »Ro ro ögonsten», »Skuggas ömt» (ur Spanska sånger), ett par af Sjögrens bästa sånger. Hr Lejdströms ypperliga röst var att börja med något beslöjad, men blef allt bättre och bättre, och hans föredrag var förträffligt, särskildt i Halléns ståtliga »Junker Nils' sång» (ur »Gustaf Vasas saga»), Hallströms romantiska »Kung Erik och liten Karin» samt Stenhammars »I skogen» — bisserad och ledande till en hyllning af tonsättaren, hvars deliciösa ackompanjemang man fick njuta af hela aftonen. Anslående voro äfven hr L:s andra solonummer af Norman (»Månestrålar»), Peterson-Berger (»Ibland myrten och jasminern») och Södermans »Jungfrun i rosegård» och »Mitt älskade lilla sockerskrin». — I samma lokal gafs för en talrik publik frök. Carlh. Gyllenskölds pianoafton (för välgör. änd.), hvarvid framstående hennes elever spelade saker af Bach, Beethoven, Chopin, Sjögren m. fl. Kyrkokonserterna hade alla talrik publik. Främst bland dem stod hr. Häggs, hvars slutnummer var en vacker ny konsert af Rheinberger (C moll) för orgel, stråkorkester, 2 horn 2 trumpeter och 2 pukor. Sjelf visade hr H. sin stora konst som orgelspelare med Fantasi och Fuga (C moll) af Bach, Toccata (ur 5:e symf.) af Widor och stämningsbilder: »Kristi födelse» af Otto Malling. Värdefullt biträde lemnade för öfrigt frök. Hulting samt hrr Aulin och Pettersson.

Utrymme saknas oss till närmare redogörelse för denna och de andra kyrkokonserterna. Å Maria kyrkokör fick man nöjet höra fröken Piehls vackra stämma i en aria ur Bachs H moll-messa och en sång af St. Yves Bax samt herr Kjellströms redbara violin-spel. Dir. Lindström utförde med känd talang orgelsoli och ackompanjemang; Kören skötte sig väl under dir. Hugo Lindqvists omsorgsfulla ledning, och särskildt intresse väckte 5 nummer ur Nya svenska messan.

Konserten i Jakobs kyrka till förmån för dir. Heintzes efterlemnade familj hedrade i allo konsertgifvaren dir. Alb. Lindström, som själf utförde »Festhymn» och Orgelsuite af Heintze samt orgelnummer af Widor, Guilmant och Saint-Saëns. Frök. S. Ek sjöng särdeles behagligt Beethovens »Vakteln», och herr Aulins viol klingade vackert i violinnummer af Norman och Tschai-kowsky.

Från in- och utlandet.

Kgl. Operan. Den värderade barytonisten Francesco d'Andrade gästar ånyo för en kort tid vår opera. För två år sedan vid denna tid lät han, som bekant, senast höra sig här som Don Juan, Tell, Wolfram i »Tannhäuser», Tonio i »Pajazzo» och Carl V i »Ernani» i (3:e akten).

† **Erik Wilhelm af Edholm**, förste hofmarskalk, öfverste i armén, f. d. förste direktör för k. m:ts hofkapell och teatrar, afled här d. 31 mars på morgonen.

Son af arkiatern Erik af Edholm och hans maka, f. Hülphers, föddes han i Stockholm d. 13 juni 1817, blef student i Upsala 1835 och egnade sig åt den militära banan. Med förbigående af de tjänster han innehaft som militär och hoffunktionär samt de många utmärkelser som kommit honom till del, fästa vi oss här endast vid hans verksamhet i konstens tjänst som operachef, hvilken befattning han tillträdde efter Eugen von Stedingk 1866 och innehade till 1 juli 1881. På denna plats utvecklade hofmarskalken af Edholm mycken kraft, stort nit och ordningssinne men gick ej fri från det klander sträng disciplin på en sådan plats framkallar. En mångsidig bildning på det musikaliska och dramatiska området utgjorde en god grund för hans verksamhet vid landets första, på hans tid både dramatiska och lyriska scen. Båda dessa hade också då genom utmärkta förmågor en verklig glansperiod. Under hans tid uppsattes operor sådana som »Afrikanskan», »Tannhäuser», »Lohengrin», »Den bergtagna», »Blenda», »Vikingarne», »Carmen», »Mignon», »Aida», m. fl. och högre skådespel såsom »En vintersaga», »Richard III», »Othello», »Antonius och Cleopatra» af Shakespeare, Schillers »Jungfrun af Orléans», »Dagvard Frey» af Bäckström, »Gillet hemlighet» af Strindberg, flere af Ibsens och Björnsons pjäser etc. Flere pjäser öfversattes talangfullt af direktören sjelf, såsom »Män af ära», »Danicheffarne», »Dora» m. fl. — Till ledamot i Musikaliska akademien blef hofmarskalken af Edholm 1866 invald.

40 års verksamhet vid operan kunde dekorationsmålaren Christian Jansson räkna d. 27 mars. Den dagen 1857 intogs han som 11-åring till attributmålaren Lindströms elev, blef 1858 elev af Emil Roberg och anställdes efter dennes död 1859 hos hans efterträdare, Fritz Ahlgrensson, till 1868, då han af hofmarskalken af Edholm antogs som dekorationsmålare vid K. teatrarne. Allt sedan har den skicklige konstnären tillhört operan.

Qvartettsångareförbundet hade söndagen 22 mars för passiva ledamöter

och inbjudna anordnat privat matiné i Arbetareinstitutet. Kören, som vid detta tillfälle uppgick till 70 sångare, utförde bland annat Södermans numera för sällan hörda 3 visor i folkton m. fl. sånger med god ensemble och nyansering. En kvartett med solo (komponerad af en medlem) bisserades. Myrbergs »Sjökonungen» med sitt vackra bassolo beledsagades af stråkorkester, bildad inom förbundet, och gluntsångarne sjöngo sina duetter dramatiskt. Hr Magnus Ahlberg utförde korrekt och känsligt två violinsolo, hvarvid ackompanjementet sköttes af hr Henneberg, förbundet med dess anförare, hr J. Ullstedt, röntes lika lifligt som välförtjent bifall.

Hr Johannes Elmblad, k. operans nye regissör, har i dessa dagar af konungen tilldelats medaljen »Litteris et artibus».

Konsert gifves d. 5 d:s af sångerskan, frk. Alma Malmström, som förut härstädes konserterat och biträdt som solist i större körverk. Fröken M. biträdde af hrr O. Lejdström, S. Kjellström, C. Peterson och V. Viklund. Programmet är lofvande.

Neruda-Quartetten, hvars konsertande och sammansättning här förut omnämnts, gifver d. 6 och 8 april sina soaréer här i Vetenskapsakademiens hörsal. Första soarén upptager stråkvartetter af Beethoven, Brahms och Schumann, andra soarén sådana af Mozart, Beethoven och Schubert.

En större konsert anordnas, under medverkan af flere framstående förmågor, Pålmsöndagen d. 11 april kl. 8 e. m. i Musikaliska Akademiens stora sal, till förmån för Konvalescenthemmet (Döbelnsgatan 19).

I Berns' salong kommer från och med d. 10 april kejserlige musikdirektören Richard Eilenberg från Wien att gifva konserter med sitt 50 man starka kapell. Särskilda symfoniaftnar lära anordnas.

Sven Scholander, som d. 17 mars hade en soaré i Arkitektenhaus i Berlin, reste sedan ned till Wien att der låta höra sig.

Vid Folkkonserten i Arbetareinstitutet sönd. d. 28 mars utfördes stråkvartettmusik af Dittersdorff, Schubert och Myrberg; konsert för violin af Godard; sånger af Hallström, Reissiger, J. Jacobsson, Körling och Brüll. Medverkande voro: frökn. A. Hallström, N. Stjernspetz och hrr K. L. Stéenmark, C. Pettersson och J. Ruthström.

Sigrid Arnoldsson i Petersburg. Den 16 mars inledde italienska operan i Petersburg sin säsong med en särdeles lysande föreställning, hvilken be-

vistades af den ryska hufvudstadens elegantaste publik. Den stora salongen, som rymmer 2,500 personer, var fylld till sista plats. Vår intagande och talangfulla landsmaninna firade stora triumfer som Rosina i »Barberaren», särskildt vid sångscenen, då hon först sjöng skuggarian ur »Dinorah», derefter »Echo» af Eckers och till sist, då bifallet och da capo-ropen allt jemt fortforo, »Näktergalen» af d'Alabieff.

Göteborg. På Stora teatern har Selanderska sällskapet 3 gånger uppfört Marschners »Hans Heiling» under namnet »Bergakungen» med hr Svensson i titelrollen, fru Ringvall och frökn. A. Andersson i de kvinnliga hufvudrollerna. Uppsättningen säges vara god men utförande ej fullt tillfredsställande. Göteborg. Postens kritiker finner musiken banal, vattenhaltig och utan melodisk karaktär. Bifallet var och reserveradt. Bättre lycka gjorde Donizettis »Leonora» med fröken Hultberg, som säges ha en vinnande apparition, i titelrollen. Fernandos, Balthazars och kungens partier utfördes tillfredsställande af hrr Henning, Söderlund och Svensson. Af musikpjäser ha för öfrigt uppförts »Frihetsbröderna», »Tiggarstudenten» och »Den ondes besegrare». — Den 23 mars hade Harmoniska sällskapet under dr Karl Valentins direktion sin första årskonsert med biträde af fru Dagmar Möller. Första afdelningen utgjorde en hyllning af Franz Schuberts minne, upptagande: 1) Hymnen den Unendlichen för piano och blandad kör och piano, 2) »Ave Maria» och Haidenröslein (fru D. Möller), 3) Der Neugierige, Der Wanderer (en musikalskare), 4) »Der Taus», för blandad kör och piano, samt »Nachthelle» för sopransolo, blandad kör och piano (originalen för tenorsolo, manskör och piano). Andra afdelningen upptog: N:o 5 Edv. Lalo: Bröllopslek (»Noce Bretonne») ur operan »Le roi d'Ys» för sopran och tenorsolo samt blandad kör, 6) Godard: Barcarole, Massenet: Sérénade du passant (fru Möller), 7) V. Stenhammar: »Min stamfar hade en stor pokal», Ballad (en musikalskare), 8) K. Valentin: »O godnatt mitt hjerta», Iv. Hallström: En liten visa (fru Möller), 9) César Frank: solo och slutkör (conclusion prophétique) ur oratoriet »Ruth» (i solot en musikalskare). Pianoackompanjemangen sköttes på Malmjöflygeln af hr Harald Hedelin och dirigenten. Konserten, som var en af de mest lyckade, gafs för fullt hus och under rikt bifall. En musikalskare med utmärkt tenor gjorde sig särdeles bemärkt.

D. 26 mars gafs en mycket besökt och bifallsrik konsert af de framstående artisterna frökn. Esther Sidner och Tora Hwass. Af fröken S:s sångnummer må nämnas »Dyvekes sange», af fröken H:s pianonummer Beethovens

Sonat op. 111 och Chopins Fantasi op. 49.

Från våra grannländer.

Kristiania. Mars 16—31. Kristiania teater har fortfarit att gifva »Hoffmans Eventyr» och äfven återtagit »Flagermusen». På Eldorados teater har fru Emma Berg fortfarande gästast. Under denna tid har der uppförts »Fru Mefisto», »Pariserlif», »Vermålingarne» och »Mikadon», hvori fru Berg haft sin gamla rol Yum Yum, Nankipuh återgifvits af hr Adami, Katscha af fru Carlander. Sista mars uppördes »Regementets dotter» med frök. Ida Bassilier-Flodin som Marie. Å ett par söndagskonserter på Eldorado har sång utförts af frökn. Julia Jahnke och Fernqvist samt hr Carlander.

Af konserter framstår mest Musikforeningens d. 20 med uteslutande Wagner-program: 1) Förspel till »Lohengrin»; 2) Introduktion och 1:a scenen i 2:a akten af »Tannhäuser» (fru Gulbranson); 3) Final i 3:e akten af »Valkyrian» (Brünnhilde: fru Gulbranson), Wotan: hr Carlander). Hr Carlander berömmes mycket för sin kraftiga och eldiga sång vid sidan af en sådan kapacitet som fru Gulbranson, och de båda svenska solisterna blefvo lifligt hyllade. Hr Iver Holter dirigerade som vanligt. Fru Erika Nissen, den utmärkte pianisten, gaf den 20 mars en »Sinding»-afton, biträdd af hrr Ingolf Schött (sång), Karl Johannesen (violin) och Karl Nissen med hvilken hon spelade S:s bekanta Variationer för 2 pianon. Konstnärsparet Knut Ekvall har under denna tid gifvit ett par konserter.

Helsingfors. Mars 13—27. Af musikpjäser på teatrarne ha vi för nämnda tid att omnämna »En midsommarnattsdröm» med Mendelssohns musik på Svenska teatern och »Prinsessan af Cypern» (»Kyypron prinsessa») på Finska, der gifven upprepade gånger.

Filharmoniska Sällskapets 6:te symfonikoncert hade följande program: 1) Rameau: Balett Suite ur »Castor och Pollux», 2) Brahms: konsert för violin (hr Max Levinger) och orkester; 3) Mendelssohn: Symfoni n:o 3, A moll. Dir. R. Kajanus anförde likasom d. 27 mars en Beethoven-konsert, hvarvid utfördes: 1) Uvertyr till »Leonora», n:o 3, 2) violinkonsert, 3) Eroica-symfoni.

Den 25 mars gafs en »Folkkonsert» af hr Ferd. Neisser, ledare af tyska kyrkokören, med biträde af fröken Gerda Grönberg, violinisten Neumann och violoncellisten Schneevogt m. fl. — I Societetshusets stora salong, dekorerad som vinterträdgård, har Finska Gardebataljonens musikkår konserterat.

Köpenhamn. Mars 16—31. Kgl. operans repertoar har under sista hälften af mars upptagit »Mästersångarne»,

»Ragahild» samt Glucks »Orfevs och Eurydike», hvori fröken Dons efterträtt fru Linden och vunnit mycket bifall genom sin känslövarma framställning; som Eurydike säges frök. Packness ha varit vokalt otillräcklig. Af baletter ha gifvits »Coppelia», »Toreadoren» och »Et Folksagn». — På Nörrebro teater har Overskous gamla folkpjäs »Fandens overmand» gjort succés, efter att förr ej ha rönt stor framgång. — Den 19 mars gafs af kammarsångaren Niels Juel Simonson konsert med biträde af frökn. Ida Möller och Fanny Christerssen, hr Nordal Brun och kapellmusici. Programmet upptog Beethovens Septett, quartett ur »Rigoletto» och solosånger, bland hvilka »Sången», en ny honom tillägnad komposition af Ivar Hallström. — Den i Tyskland uppburna mezzo-sopransångerskan fru Jettka Finkenstein, kammarsångerska, har med kapellm. Benno Pulvermacher som ackompanjatör gifvit ett par konserter här. Hennes program innehöll sånger af Caldara, Pergolese, Paisiello och senare klassiska och moderna komponister. — En konsert har äfven gifvits af pianisten fru Elis. Anker-Heegaard f. Faber, biträdd af fru Sigrid Wolf-Schöller.

Richard Wagner-föreställningar i Tyskland. Bayreuthtidningar ha nyligen meddelat en statistik öfver Wagnerföreställningar under tiden 1 juli 1895—30 juni 1896 och omfattande 86 städer. »Lohengrin» har upplefvat de flesta föreställningarna (308), »Tannhäuser» har uppförts 248, »Flygande holländaren» 136, »Valkyrian» 84, »Mästersångarne» 81, »Siegfried» 50, »Götterdämmerung» 49, »Tristan och Isolde» 39, »Rheingold» 34 och »Rienzi» 32 gånger.

Berlin står bland städerna främst med 79 Wagner-föreställningar.

—*—

Dödsfall.

Bargiel, Woldemar, musikprofessor, komponist, född 3 okt. 1828 i Berlin, död derstädes 23 febr. B. var son af musiklärare Adolph B. och Marianne f. Tromlitz, som i föregående äktenskap med Fr. Wieck också var moder till Clara Schumann. B. kom 1846 till Leipzig och studerade under Hauptmann, Moscheles, Gade och Rietz vid konservatoriet. 1859 anställdes han vid musikskolan i Köln under Hiller, och 1864 vid »Maatschappy tot bevordering van toonkunst» i Rotterdam, derifrån han flyttade till Berlin, från 1874 professor vid musikhögskolan derstädes. Som komponist har B. följt Schumanns stil, men något för strängt allvar och enformighet i hans kompositioner ha, oaktadt deras gedigenhet hindrat deras framgång. Betydande instrumentalist har han vunnit anseende genom sina orkester- och kammarmusikverk, deribland främst uvertyrerna till »Medea»

och »Prometheus», Symfoni (C dur), en oktett, pianotrior, suite för piano o. a. pianostycken. På senare tid har man i konsertsalarne fått höra af honom 23:e Psalmen för fruntimmerskör, ett ofta speladt Adagio för violoncell och en damtrio »In Frühlings».

Bazzini, Antonio, utmärkt violinist och komponist, direktör för konservatoriet i Milano, vid hvilket han 1873 inträdde som lärare i komposition; född 11 mars 1818 i Brescia, död 10 febr. i Milano. B. var elev af Paganini, kom 1847 till Tyskland och uppehöll sig längre tid i Leipzig, der han fördjupade sig i studiet af Bach och Beethoven, hvilkas inflytande spåras i hans behagligt melodiska och harmoniskt rika, väl utarbetade kompositioner. 1848 reste B. i Spanien, 1852 tog han sin bostad i Paris men slog sig 1864 ned i Brescia för att endast egna sig åt komposition. B. har nitiskt befordrat införandet af klassisk orkester- och kammarmusik i Italien. Af hans kompositioner må nämnas 5 stråkkvartetter, en stråkkvintett, några uvertyrer (till »Kung Lear» och Alfieris »Saul»), en symfonisk dikt »Francesca da Rimini», symfonier, en opera »Turandot», Psalmer samt konserter och solosaker för violin.

Errani, Achilles, berömd sånglärare, död i Newyork 74 år. E. var elev af Vaccai i Milano och omtyckt tenorsångare, egnade sig sedan åt sångundervisning. Bland hans mera bekanta elever finna vi Minnie Hauck, Marie von Zandt, Emma Thursby, Marie Durand, Emma Abbott o. a.

—□—

Wagnermusik. »Mattie, Mattie,» ropar en fru till sin dotter, »kan du då icke spela något annat än denne evinnerlige Wagner? Jag är alldeles uttröttad.»

»Men det är ju icke jag, som sitter vid pianot, mamma,» svarar den unga flickan, som befinner sig i ett angränsande rum.

»Hvem är det då?»

»Det är lilla syster och hennes amma.»

—◇—

Rättelse.

I förra numret förekommer i en del exemplar å första sidan 4:e rad uppförande genom förbiseende en felaktig uppgift. Der bör nämligen stå 70 års jubileum i stället för 60-års jubileum, såsom lätt förstås af årgångens första nummer, hvori detta 70-års jubileum omnämnes.

—○—

I Musik- och Bokhandeln har i dessa dagar utkommit:

Populär Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, översatt och bearbetad efter

Prof. **H. von Bocklet.**

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, cloth-band 4 kr.

»Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige.»
(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
17 Fredsgatan 17.

Eleganta Permar

till Svensk Musiktidning finnas till salu å **2 kronor** hos P. Herzog, Malmskilnadsgatan 54.

J. LUDV. OHLSON

STOCKHOLM

16 Regeringsgatan 16

Flyglar, Pianinos och Orgelharmnier af de bästa svenska och utländska fabriker i största lager till billigaste priser under fullkomligt ansvar för Instrumentens bestånd.

Obs! Hufvuddepot för Blüthners världsberömda Flyglar, samt Rö-nischs & Steinweg Nachfolgers utmärkta Pianinos.

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

**Tjugu
första**

pris, in- och
utrikes.

Flyglar och Pianinos

Beqväma
af betalnings-
vilkor.

Talrika vitsord

från framstående musici och konstnärer, bl. a. från Alfred Reisenauer, Professor Franz Neruda, Alfred Grünfeld, Moritz Rosenthal, Prof. Franz Mannstädt, Dir. Aug. Körling, Mad. Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru Hilma Svedbom, Fröken Tora Hwass samt Kungl. Musikaliska Akademien och Göteborgs mera framstående musici och musiklärarinnor.

Rekommendations-intyg från alla världens länder. — Illustrerad priskurant gratis. — Solida kommissionärer sökas.

Skandinaviska Orgelfabrikens Kammarorglar,

hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar tillämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare såväl i Stockholm som i landsorten enhälligt vitsordade för att vara de **bästa** i Norden tillverkade.

Prisbelönte i Köpenhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Prisbelönte i Köpenhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.
Kontor och utställning i Stockholm:
Mästersamuelsgatan 24.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å expeditionen.

Svensk Musiktidning

utkommer 1897 efter samma plan som förut, innehållande **populär läsning i musikaliska ämnen, porträtter med biografier och musikbilaga**. Tidningen utgifves såsom förut två gånger i månaden (utom juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris af **5 kronor** pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å **Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å posten.**

Porträtter i n:o 1 Albert Rubenson, n:o 2 Franz Schubert, n:o 3 Mathilda Linden (som Orfevs), n:o 4 Frida Schytte, n:o 5 Herman Brag.

Märkligare artiklar (i nr 1—3): *Franz Schuberts biografi* och förteckning öfver hans kompositioner; *Musikaliskt värdefulla pianoetyder*; *Om nyansering och tempo*; *Beethoven och Göthe*; *Bayreuth*; *Musikpress och Litteratur etc.*

Oscar Lomberg

meddelar undervisning i

Sång.

Anmälningstid: Damer kl. 9—10 f. m.

Herrar kl. 2—2,30 e. m.

Bostad: Blasiiholmstorg 11, 1 tr.

Musikinstrument

af alla slag förskrifver man billigast från

Conrad Eschenbachs Fabrik
Markneukirchen 7 S:a

Illustrerad Prislsta gratis.

Agent sökes.

Musikalbum X

Pris 1 krona

fins till salu å Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., samt i bok- och musikhandeln.

Innehåll: för piano: **G. Hägg: Vals-Arabesk**, **Karl Valentin: Om Våren**, **A. M. Myrberg: Berceuse**, **H. Goetz: Andantino** ur Sonatine op. 8, **G. F. Lange: Melankoli**; sång med piano: **Gösta Geijer: Harpolekarens sång** ur »Vapensmeden» af V. Rydberg för baryton (e—e).

Obs! **Karl Valentins** pianostycke **Om Våren** har vunnit mycket bifall, speladt af komponisten å Marteau-Viardot-Valentin konserterna i höst.

Innehåll: Aulinska kvartetens jubileum (med porträtter af Tor Aulin, Chr. Sandqvist, Axel Bergström, Berndt Carlson, Vih. Stenhammar). — Ett föredrag om sångkonsten (forts.). — Johannes Elmlblad, kungl. operans nye regissör (med porträtt). — Från scenen och konsertsalen. — Från in- och utlandet. — Dödsfall. — Rättelse. — Annonser.